

ΕΣΩΠΟΛΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1996 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ
ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ
(1896-1996)

• ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ • ΜΑΡΩ ΔΟΥΚΑ • ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΜΕΡΑΚΛΗΣ • ΠΑΝΑΓΙΩ-
ΤΗΣ ΝΟΥΤΣΟΣ • ΜΑΡΙΟΣ ΜΑΡΚΙΔΗΣ • ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ • ΚΑΡΟ-
ΛΟΣ ΜΗΤΣΑΚΗΣ • ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΡΟΖΑΝΗΣ • ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΖΟΥΛΗΣ • ΚΥΡΙΑΚΗ
ΜΑΜΩΝΗ • ΞΑΝΘΗ ΚΑΤΣΑΡΗ • ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ • ΔΗΜΗ-
ΤΡΗΣ ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ • ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΥΛΑΚΟΥ • ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΑΡΑΚΗΣ •
ΘΕΜΗΣ ΤΑΣΟΥΛΗΣ • ΚΩΣΤΑΣ ΣΟΥΕΡΕΦ • ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΡΗΓΑΤΟΣ • ΕΛΕΝΗ
ΣΚΑΒΔΗ • ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ • ΤΙΤΟΣ ΜΑΝΑΚΑΣ • ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΑΥ-
ΔΙΚΟΣ • ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΛΛΑΣ • ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ • ΜΑΝΟΛΗΣ
ΒΑΡΒΟΥΝΗΣ • ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΜΑΡΙΑΝΑΚΗΣ • ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΝΑΚΑΣ • ΔΗΜΗ-
ΤΡΗΣ ΚΑΤΣΑΡΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Αφιέρωμα στον Γ. Βιζυηνό

Ελάχιστον

Απ' οι ρυθμοί αλλάξανε εντός σου
για το ξανθό, το γαλανό ουράνιο φως σου
που έσβησε στο έρεβος του κάτω κόσμου
και πήρες του το καταπόδι - ο καλός μου! -
Γιωργή, ένας αιώνας είναι πούσαι μοναχός σου.

Άργες εκεί... οπούσαι - στην Εντέμ ή... στ' άλλο -
ακούς το θρήνο της αιχμάλωτης Βιζώς σου;
αντάμωσες με τον χαμένο αδελφό σου;
έμαθες αν τ' αμάρτημα εσχωρέθη της μητρός σου;
ή αν υπάρχει για πιο κει ταξίδι πιο μεγάλο;

Ω, πόση θάτανε χαρά
αν θα γινόταν μια φορά
στίχους να μας στείλεις κάποιαν ώρα
δια τα εντός μας, τώρα!
που τα πνίγει, που τα πνίγει
των καιρών η μπόρα.

Φυλαχθήναι το Ελεύθερον

Είναι αναγκαίο το ταχύτερο
ν' αλλάξουμε συνήθειες και απόψεις
περί πολλών!
Εδώ που φτάσαμε λόγοι καταφανείς το επιβάλλουν.
Αριστουργηματικώς
σφετεριστές των προσφιλών προσδοκιών μας
ως μάγοι και σαγηνευτές μας παραπλάνησαν
κι εσμπήκαμε σε λαβυρίνθους μινωταύρων
και χάσαμε το φως της οικουμένης,
χάσαμε το Ελεύθερον!..
Κύριε φυλαχθήναι το Ελεύθερον

Μυχία οδός

Τη στράτα που ξεδιάλεξα εγώ να πορευτώ
τη διάλεξα ελπίζοντας εκεί που θα με βγάλει
πως αποφράδων ημερών αυγές δεν θα ιδώ
που την ψυχήν μου σκιάζουνε και η καρδιά πονάει.

Αχλάντισαν τα στήθη μου στα σκότη να τη βρω,
-εφόσον οι ανόητοι έσβηναν τ' όνομά της -
όμως το νου μου φτέρωσα να βγει στο φανερό!
και καληώρα περπατώ στα πεζοδρομιά της.

Προτού τη βρω ενόμιζα πως θάταν αδειανή...
μα παρασάγγας έπεσα έξω γιατί ανάγκα
άλλοι πολλοί, πιο βαστικοί, πριν απ' τη χαρά
τη βρήκανε κι οδοιπορούν ονειροπόλοι πάντα.

26 Φλεβάρη '96